خراسان روزنامه صبح ایران
دوشنبه ۲۹ آذر ۱۳۹۵ . ۱۹ ربیع‌الاول ۱۴۳۸ . شماره ۱۹۴۲۶

حمایت حزب حاکم بولیوی از چهارمین دوره ریاست جمهوری مورالس

حزب حاکم سوسیالیست بولیوی نتایج رفراندوم ماه فوریه را به چالش کشید و از چهارمین دوره ریاست جمهوری اوو مورالس برای ۲۰۱۹ حمایت کرد. مورالس ماه فوریه رفراندومی برگزار کرد و این سوال از مردم پرسیده شد که آیا قانون اساسی باید اصلاح شده و به او اجازه داده شود تا مجددا در انتخابات ۲۰۱۹ نامزد شود، یا خیر. مورالس در رفراندوم مذکور با ۵۱ درصد در مقابل ۴۹ درصد شکست خورد.

اشک تمساح آمریکایی برای حلب

بی‌شرمی سامانتا

دکتر علیرضا ضاخواه- روز ۱۶ مارس ۱۹۶۸، یک گروهان پیاده ارتش آمریکا به ماموریت مقابله با چریک‌های کمونیست، موسوم به ویت کنگ، در روستای می لای اعزام شد. در هفته‌های قبل از این عملیات، این گروهان متحمل تلفات سنگینی به ویژه در نتیجه برخورد نفرات آن با تله‌های انفجاری ویت کنگ شده بود. فرمانده گروهان به نفرات خود گفته بود که تمامی اهالی روستا در آن روز به بازار رفته‌اند و کسانی که در این محل باقی مانده‌اند از نفرات ویت کنگ یا افرادی هستند که به آنان کمک می کنند و نفرات دشمن محسوب می شوند. نفرات گروهان پس از ورود به روستا، به تیراندازی به سوی ساکنان آن پرداختند که در جریان آن تعدادی از ساکنان روستا، که شمارشان بین سیصد تا بیش از پانصد نفر ذکر شده، جان خود را از دست دادند. بسیاری از قربانیان از زنان، کودکان و سالمندان بودند. ۱۶ مارس ۱۹۸۶ نه اولین و نه آخرین نمونه از کشتار وحشیانه آمریکایی ها و الگوی نبرد آنان است. نکته جالب اینجاست که این روزها کشوری که بدترین آمار کشتار غیر نظامیان و مردم بیگناه را در کارنامه حیات خود دارد، می خواهد دیگران را به نقض حقوق بشر متهم کند.

■ **اشک تمساح برای حلب**

از زمان آزادی بخش شرقی حلب رسانه های حامی ایالات متحده آمریکا سر و صدای زیادی را در حمایت از "غیر نظامیان" ساکن این مناطق بر پا کرده اند. آنها البته رویشان نمی شود به طور علنی از تروریست های مسلح مورد حمایت خود در شرق حلب دفاع کنند. سامانتا پاور که احتمالا فراموش کرده بود نماینده ایالات متحده آمریکا در شورای امنیت است در نطقی احساسی و انسان دوستانه خطاب به روسیه، سوریه و ایران گفت که "شما حتی توانایی شرم کردن را هم از دست داده اید"!! شبکه دوم تلویزیون اسراییل آنچه در شرق حلب از زمان تسلط نیروهای دولت سوریه رخ داده را یک "هولوکاست" خواند که رهبران دنیا در برابر آن دست بسته هستند. وقاحت حمایت از تروریست ها به جایی رسیده که حتی لیبرمن وزیر جنگ اسرائیل هم برای حلب اشک تمساح می ریزد.

■ **کارنامه سیاه آمریکا در مقابله با تروریسم**

این در حالی است که تا کنون هیچ آمار مستقلی از میزان کشته ها در روزهای اخیر منتشر نشده است. دستگاه های تبلیغاتی غرب و رسانه های مزدور اغلب تعداد ۸۲ کشته را به عنوان تلفات انسانی نام برده اند که مشخص هم نیست چه تعداد از آنها غیر نظامی هستند و یا اینکه توسط کدام یک از طرف های درگیری کشته شده اند اما بیایید فرض کنیم که نه ارتش سوریه، که مثلا ارتش آمریکا می خواست حلب را از تروریست های تکفیری پس بگیرد چه می شد؟ فرض بگیریم عدد ۸۲ در خصوص تعداد کشته های حلب واقعی است، آیا آمریکا می توانست این شهر را با ۸۲ کشته آزاد کند؟

برای پاسخ به این سوال شاید بد نباشد به یک نمونه واقعی اشاره کنیم. ایالات متحده آمریکا در سال ۲۰۰۴ تصمیم گرفت تا به مقابله با شورشیان فلوجه برود، یعنی دقیقا همان کسانی که امروز در رقه و ادلب و دیروز در حلب بودند. نیروهای آمریکایی ابتدا شهر را محاصره کردند و سپس از هوا و زمین به شهر حمله کردند، آمار خود آمریکایی ها از ۶۲۰ کشته غیر نظامی و ۲۵۰ شورشی مسلح حکایت دارد، گرچه آمارها در عراق میزان تلفات غیر نظامیان را تا بیش از ۲۰۰۰ هزار تن هم اعلام کردند. در جنگ فلوجه، ارتش آمریکا از سلاح شیمیایی فسفر سفید هم استفاده کرد. ماده ای که در برخورد با هوا منفجر و سبب سوختگی های عمیق می شود. معاهده های بین المللی از سال ۱۹۸۲ استفاده از سلاح های آتش زا علیه غیر نظامیان و حتی علیه مواضع نظامی که «در درون مناطقی با تمرکز جمعیت غیر نظامی» قرار دارند را ممنوع اعلام کرده است. فلوجه از جمله این موارد بود. این پروتکل البته از سوی سنای آمریکا تائید نشده است. در نتیجه استفاده از چنین سلاح هایی جنایت به حساب نمی آید!

■ **تاکتیک "هم بزن و سرخ کن"**

نشریه ارتش آمریکا در مقاله ای که در ماه آوریل ۲۰۰۵ درباره «نبرد فلوجه» چاپ کرد، استفاده از فسفر سفید را همچون «سلاحی روانی» ارزیابی نمود که برای بیرون راندن شورشیان از مخفیگاه هایشان بکار گرفته شده است. تاکتیکی که "هم بزن و سرخ کن (Shake 'n bake)" نام دارد. شبکه ایتالیایی RAI به مناسبت سالگرد این عملیات نظامی فیلم مستندی به نام «قتل عام پنهان فلوجه» پخش کرد که در آن پیکر سوخته زنان و کودکان نشان داده می شد. سفیر آمریکا در رم، این گزارش و مستند را رد کرد اما چند ماه بعد در سال ۲۰۰۶ دولت جورج بوش رسما به کارگیری فسفر سفید در فلوجه را تایید کرد. از ۲۰۰۴ تا امروز صدها کودک ناقص گاه با دو سر، در فلوجه به دنیا می آیند و هنوز بار دار شدن زنان در فلوجه یک کابوس است.

■ **قتل عام نیم میلیون کودک عراقی**

اما همه جنایات آمریکا در عراق به فلوجه ختم نمی شود به عنوان نمونه این بخش از گزارش لوموند فرانسه را در خصوص چگونگی نسل کشی و قتل عام نیم میلیون کودک عراقی مرور می کنیم:

"پر تلفات ترین کشتار در عراق، کار شورای امنیت سازمان ملل متحد بود یعنی مجازات های تحمیلی بر عراق پس از تجاوز به کویت. بنا بر آمار سازمان ملل، شورای امنیت با ممنوع ساختن هر نوع تجارتی با این کشور، موجبات مرگ ۵۰۰ هزار تا یک میلیون کودک را فراهم آورده است. دنیس هالیدی ایرلندی، هماهنگ کننده کمک های بشر دوستانه سازمان ملل متحد در عراق در ۱۹۹۸ استعفا داد تا مجبور به اجرای برنامه های تحریم نگردد. او این برنامه ها را «نسل کشی» می نامد. در ۱۹۹۵، یک زن روزنامه نگار آمریکایی از سفیر آمریکا در سازمان ملل، خانم مادلن آلبرایت پرسید که آیا ادامه تحریم ها ارزش جان ۵۰۰ هزار کودک عراقی را داشت. پاسخ وی هشداردهنده بود: "این انتخاب بسیار سختی است، اما ما فکر می کنیم که این بهایی بود که می بایست پرداخت، آری، می ارزید."

با گذشت سال ها، روشن شد که هدف واقعی تحریم ها نه تسلیحات عراق، بلکه خود دیکتاتور بود. همان طوری که دنیس هالیدی توضیح می دهد، توجیه این بود که « اگر شما به مردم عراق آسیب وارد کرده و بچه هایشان را بکشید، آن ها از خشم به پا خاسته و مستبد را سرنگون می کنند». ایالات متحده، کوشید که به مدت ۱۲ سال این فرضیه را دنبال کند. در ۱۹۹۱، نیروی هوایی آمریکا به طور منظم، شبکه آب ها، فاضلاب ها، ایستگاه های تصفیه و نیز نیروگاه های برق را بمباران کرد. در طول دهه بعدی، عراقی ها بدون آب آشامیدنی زندگی کردند. هالیدی می گوید "شیوع حصبه، انواع بیماری های شایع در آب های آلوده که به صورت برق آسا همه گیر شد، ویرانگر بود".

آمریکائیان با چنین رفتاری می دانستند که باعث مرگ هزاران نفر خواهند شد؟ یک سند سری پنتاگون به تاریخ ۱۹۹۱ به روشنی آن را تأیید می کند. این بررسی سری که خونسردانه عنوان «آسیب پذیری پالایش آب در عراق» را ید ک می کشد، روشن می سازد که نابودی شبکه آب ها موجب مرگ دسته جمعی و شیوع بیماری های همه گیر خواهد شد. طی تمام سال هایی که این بیماری ها شیوع یافتند، بریتانیای کبیر و ایالات متحده، در نیویورک بر کمیته مجازات ها مسلط بودند. طی دوازده سال، دومتفق، از تحریم ها برای جلوگیری از واردات قطعات ضروری برای تعمیر شبکه آب ممانعت کردند. آقای هالیدی نتیجه می گیرد که: "مردم عراق سرانجام، به جای انداختن مسئولیت ها بر گردن صدام حسین، آمریکا و سازمان ملل را مسئول دردورنجی دانستند که این تصمیمات بر زندگی آن ها وارد آورده است."

■ **جهان ما این گونه وقیح است**

سال ها می گذرد، رهبران آمریکا دریافتند که فرضیه های آنان نظیر مجازات ها ناموثر بوده ولی هزاران عراقی را نابود کرده است. باوجود این، آن ها به اعمال تحریم ها ادامه دادند. چرا؟ یکی از اعضای هیئت آمریکایی در سازمان ملل که از تحریم ها دفاع می کرد، آقای توماس پیکرینگ به سادگی اقرار می کند: "راه حل بهتری وجود نداشت." "آیا نیاز به یادآوری است که رژیم های مورد حمایت آمریکا در سراسر جهان، در تل آویو، در ریاض، در آمریکای جنوبی و... چه کسانی هستند و چه می کنند؟ آیا نیاز به یادآوری است که پس از دهه ها هنوز آمریکا رسما به خاطر نسل کشی در هیروشیما و ناکازاکی از عذر خواهی زبانی هم طفره می رود؟ کدام جنگ را در پهنه عالم سراغ دارید که یک سمت آن آمریکا نباشد؟ جهان ما این گونه وقیح است، بدهکارترین ها به جهان، ژست طلبکارترین ها را می گیرند. وقیح ترین ها در جهان - مثلا اسراییلی ها - رقیق ترین احساسات را در خصوص حلب به خرج می دهند در حالی که ۹ سال است پای خود را بر گلوی زندان غزه گذاشته اند و هر دو سال یکبار آن را شخم می زنند و زیر و زبر می کنند.

منطقه امن ایده ای شکست خورده در سوریه

برنامه ترامپ برای شام

فادرانی- دونالد ترامپ رئیس جمهور منتخب آمریکا در حالی خود را برای ورود به کاخ سفید آماده می کند که این کشور با بحران های بین المللی متعددی رو به رو است. شاید گزافه نباشد اگر بگوییم اوضاع در عرصه سیاست بین الملل از زمانی که باراک اوباما هشت سال پیش قدرت را از جورج بوش دریافت کرد به مراتب بدتر است. اگر میراث بوش برای اوباما درگیری در دو جنگ عراق و افغانستان بود، در مقابل میراث اوباما برای ترامپ یک هرج و مرج و بی ثباتی فراگیر در همه جای جهان است. از افغانستان و عراق، تا بحرین و یمن و سوریه و لیبی. حالا ترامپ مجموعه ای از ژنرال های بازنشسته را به خدمت گرفته تا شاید بتواند کنترل امور را بعد از حضورش در قدرت در دست بگیرد. آرزویی که با توجه به سیر تحولات بعید است به آسانی قابل تحقق باشد.

■ **ایجاد منطقه امن با پول کشورهای عربی**

در پی فشارهایی که رسانه ها و گروه های طرفدار شورشیان مسلح در غرب بر سر مسئله آزادسازی حلب به وجود آورده اند، روز گذشته، دونالد ترامپ، از طرح جدید خود برای ایجاد منطقه امن در سوریه سخن به میان آورد. این برای نخستین بار است که ترامپ بطور جدی از طرحی درباره سوریه سخن می گوید و می تواند معانی جدی برای آینده جنگ در سوریه داشته باشد. به گزارش ایسنا، به نوشته روزنامه نیویورک تایمز، دونالد ترامپ، رئیس جمهوری منتخب آمریکا گفت که ایالات متحده، مناطق امن در سوریه ایجاد می کند و از کشورهای حوزه خلیج فارس می خواهد تا برای این کار پول جمع آوری کنند. البته این برای اولین بار نیست که دونالد ترامپ، سخن از مناطق امن در سوریه می کند. وی پیش از این نیز در جریان رقابت های انتخاباتی، سخن از ایجاد مناطق امن در سوریه کرده بود، ولی آنچه اکنون این سخنان را جدی می کند، ابراز آنها بعد از انتخابات ریاست جمهوری و در حالی است که حلب از چنگ معارضان مسلح خارج شده است.

■ **سابقه ایده ایجاد مناطق امن**

ایده ایجاد مناطق امن در یک کشور جنگ زده نیز سابقه ای طولانی دارد. به گزارش تابناک این استراتژی که شامل تعیین مناطقی می شود که هر گونه درگیری در آنها منع شده و یک کشور یا گروه، مستقیم امنیت آن را تضمین می کنند، برای اولین بار در سال ۱۹۹۱ و در جنگ عراق مورد استفاده قرار گرفت. در این جنگ، ایده مناطق امن تا حدی کارآمد بود و توانست جان بسیاری از غیر نظامیان را حفظ کند؛ اما تجربیات بعدی به ویژه در جنگ بالکان و بوسنی، وقتی شهر سربرنیتسا به عنوان یک منطقه امن از سوی سازمان ملل متحد تعریف شد، شکست های تلخی به همراه داشت. در نتیجه زمانی که دونالد ترامپ از منطقه یا مناطق امن در سوریه سخن می گوید، اولین نکته ای که باید در نظر گرفت، این باشد که این مناطق امن توسط چه کشور یا گروهی تضمین می شود و این حفاظت و امنیت تا کجا ادامه پیدا می کند؛ برای مثال، آیا این مناطق امن همراه با ایجاد مناطق پرواز ممنوع خواهند بود یا نه؟

■ **منطقه امن ایده ای شکست خورده**

در مورد سوریه یک بار در سال ۲۰۱۳ ترکیه و شورشیان مسلح در سوریه ایده ایجاد مناطق امن در نوار شمالی سوریه را دادند، اما غرب و آمریکا از این ایده استقبال نکردند. بعدها با پیشروی های داعش آمریکا با ایجاد منطقه امن علیه داعش موافقت کرد، ولی بدون ایجاد منطقه پرواز ممنوع. بعد از آن آواره شدن صدها سوری به خاک اروپا، سیاستمداران اروپایی به ویژه مرکل، تلاش زیادی برای موافقت آمریکا با ایجاد منطقه پرواز ممنوع و منطقه امن در سوریه کردند که باز هم بی نتیجه بود. اما یکی از دلایل مهم شکست برای ایجاد منطقه امن در سوریه این بوده که ترکیه و آمریکا بر سر ماهیت آن به توافق نرسیده اند. در حالی که

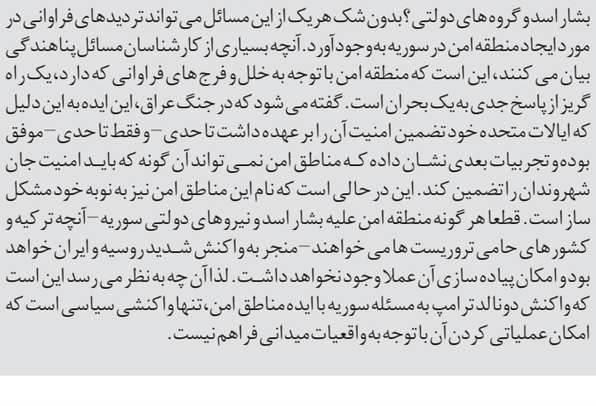

ترکیه، هدف اصلی از این مناطق امن را مقابله با بشار اسد می داند، ولی ایالات متحده هدف اصلی را مبارزه با داعش می داند. همچنین ماهیت و شمولیت این مناطق امن، یکی دیگر از مسائل مورد اختلاف بوده است. ترکیه خواهان آن است که منطقه امن با منطقه پرواز ممنوع همراه شود، ولی آمریکا همچنان امکان ایجاد هر گونه منطقه پرواز ممنوع را در سوریه رد می کند. ترکیه خواهان آن است که معارضان و برخی گروه های تروریست سوری در تأمین امنیت این مناطق و همچنین سوریه بعد از داعش حضور داشته باشند، در حالی که در نظر ایالات متحده، این گروه ها شامل ایده های افراطی هستند که در ماهیت، تفاوتی با داعش ندارد. بنا بر این گزارش، در سال ۲۰۱۵ ترکیه خودیک بار برای ایجاد منطقه امن در سوریه تلاش کرد و گفت هر گروه معارضی از جمله ارتش بشار اسد یا گروه های کرد مسلح به این منطقه وارد شوند، آماج حمله قرار خواهند گرفت؛ اما دو روز پس از این اعلام، آمریکا صریحا بیان کرد، هیچ حمله نظامی به گروه های کرد را قبول نخواهد کرد. در نتیجه ترکیه از تلاش خود در این خصوص دست برداشت.

■ **طرح ترامپ تنها یک واکنش سیاسی**

اکنون گویا ایده جدید دونالد ترامپ برای ایجاد منطقه امن در سوریه، با همین مشکلات همراه باشد؛ اینکه تأمین امنیت این مناطق بر عهده چه گروهی خواهد بود و شامل چه مواردی می شود و در نهایت نام این مناطق امن چه می شود؟ منطقه امن علیه داعش یا علیه بشار اسد و گروه های دولتی؟ بدون شک هریک از این مسائل می تواند تردیدهای فراوانی در مورد ایجاد منطقه امن در سوریه به وجود آورد. آنچه بسیاری از کارشناسان مسائل پناهندگی بیان می کنند، این است که منطقه امن با توجه به خلل و فرج های فراوانی که دارد، یک راه گریز از پاسخ جدی به یک بحران است. گفته می شود که در جنگ عراق، این ایده به این دلیل که ایالات متحده خود تضمین امنیت آن را بر عهده داشت تا حدی - و فقط تا حدی - موفق بوده و تجربیات بعدی نشان داده که مناطق امن نمی تواند آن گونه که باید امنیت جان شهروندان را تضمین کند. این در حالی است که نام این مناطق امن نیز به نوبه خود مشکل ساز است. قطعا هر گونه منطقه امن علیه بشار اسد و نیروهای دولتی سوریه - آنچه ترکیه و کشورهای حامی تروریست ها می خواهند - منجر به واکنش شدید روسیه و ایران خواهد بود و امکان پیاده سازی آن عملا وجود نخواهد داشت. لذا آن چه به نظر می رسد این است که واکنش دونالد ترامپ به مسئله سوریه با ایده مناطق امن، تنها واکنشی سیاسی است که امکان عملیاتی کردن آن با توجه به واقعیات میدانی فراهم نیست.

رابرت فیسک:

سامانتا در سخنرانی اش خیلی چیزها را فراموش کرده بود

تحلیلگر انگلیسی در یادداشتی انتقادی سخنرانی اخیر "سامانتا پاور" نماینده آمریکا در سازمان ملل را زیر سوال برد. رابرت فیسک در ایندیپندنت نوشت: "وقتی سامانتا در مورد "بربریت علیه شهروندان" در حلب حرف می زد، به یاد مردم فلسطین افتادم، مردمی که در صبرا و شتیلا در ۱۹۸۲ قتل عام شدند، مردمی که توسط نیروهای نظامی حامی اسرائیل (متحد اصلی آمریکا در منطقه) سلاخی شدند و نیروهای اسرائیلی تماشا کردند، اما سامانتا به آنها اشاره نکرد.

شاید تعداد کشته های فلسطینی کم بوده است؟ ۱۷۰۰ کشته که زنان و کودکان هم در میانشان بودند. در حلبچه هم نزدیک ۵۰۰۰ نفر کشته شدند". من بعد از حرف های سامانتا به یاد "حمله بزرگ آمریکا" به عراق افتادم. حمله ای که نیم میلیون کشته به همراه داشت. کشتار سربرنیتسا که ۹۰۰۰ مسلمان را قتل عام کردند.

زیباترین و به یادماندنی ترین سخنان مشاهیر
سخن بزرگان
در صفحه «همشهری سلام»

«آگهی»
قابل توجه پیمانکاران محترم کارخانه قند فریمان
به اطلاع کلیه پیمانکاران محترم چغندر کار می رساند، در بهره برداری سال جاری، تحویل چغندر به کارخانه قند فریمان تا پایان روز یکشنبه ۹۵/۱۰/۵ ادامه خواهد داشت. از چغندرکاران محترم تقاضا می شود قبل از تاریخ مزبور، نسبت به تحویل بقیه چغندر مورد قرارداد خود به کارخانه اقدام نمایند.
کارخانه قند فریمان
آ/۹۵۲۸۴۲۱۹

آگهی مزایده (نوبت اول)
به استناد مجوز شماره ۶۰۱/۶۹۲/۷۷۳۸۳ مورخه ۹۵/۶/۱ اداره کل آموزش و پرورش استان خراسان رضوی و موافقت نامه شماره ۶۷/۱۵۲۰۷ مورخه ۹۵/۹/۲۴ آموزش و پرورش شهرستان مه ولات هنرستان کشاورزی نمونه امام خمینی (ره) فیض آباد درنظر دارد:
محصول دانه پسته خشک فندقی
خود را از طریق مزایده به فروش برساند.
متقاضیان می توانند جهت شرکت در مزایده و دریافت فرمهای مربوط به هنرستان کشاورزی نمونه امام خمینی (ره) فیض آباد واقع در کیلومتر ۳ جاده جنت آباد مراجعه و یا جهت کسب اطلاعات بیشتر باشماره های ذیل تماس حاصل نمایید.
۰۵۱۵۶۷۲۳۶۰۰
۰۹۱۵۳۰۴۱۵۰۸
آخرین مهلت تحویل فرمهای مربوطه ساعت ۱۴ روز پنج شنبه مورخه ۹۵/۱۰/۹ می باشد.
مزایده در روز شنبه مورخه ۹۵/۱۰/۱۱ در ساعت ۱۴ در اتاق ریاست اداره آموزش و پرورش مه ولات برگزار میگردد و هنرستان در قبول یا رد کلیه پیشنهادات مجاز میباشد.
هنرستان کشاورزی نمونه
امام خمینی (ره) فیض آباد مه ولات
۹۵۲۸۴۰۴۲/ ش